

6. Курман Т.В. Щодо понять та ознак продовольчої безпеки / Т.В. Курман // Економіка АПК. – 2009. – № 2.

7. Мельник Ю.Ф. Агропромислове виробництво України: уроки 2008 року і шляхи забезпечення інноваційного розвитку / Ю.Ф. Мельник, П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2009. – № 1. – С. 3-15.

8. FAO 1996. Rome Declaration of World Food Security and World Food Summit Plan of Action. [http: //www.fao.org/wfs/final](http://www.fao.org/wfs/final)

Гулей О.Д., Черногуз О.Г.

студентки,

Буковинський державний фінансово-економічний університет

ПРОБЛЕМА БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Дослідження проблеми безробіття в Україні в сучасних умовах господарювання є дуже актуальним. Особливої уваги потребують питання щодо отримання гідної праці, дотримання загальних прав людини в соціально-трудої сфері, гарантування соціального захисту, впорядкування міжнародних міграційних потоків.

Метою даної роботи є дослідження стану безробіття в Україні та визначення напрямків подолання визначеної проблеми, яка склалася на даному етапі розвитку економіки країни.

Згідно із Законом України «Про зайнятість в Україні» безробітними вважаються працездатні громадяни у працездатному віці, які через незалежні від них причини не мають заробітку і трудового доходу, зареєстровані у державній службі зайнятості як особи, що шукають роботу [1]. Проблема безробіття призводить до : збільшення напруженості в соціумі; зростання злочинності; посилення розшарування суспільства; знецінення навчання; втрати кваліфікації; погіршення рівня життя; погіршення купівельної спроможності. Через такі наслідки безробіття не може бути доцільним ні в економічному, ні в соціальному плані [5, с. 35]. Саме тому тема є актуальною та потребує подальшого детального вивчення.

Явище, коли частина активного населення хоче працювати, але не може реалізувати свої можливості; коли пропозиція робочої сили перевищує попит на неї; коли кількість наявних робочих місць не відповідає суспільно необхідній кількості – це все безробіття. Рівень безробіття визначається відношенням числа безробітних до загальної чисельності працездатного населення країни [4, с. 232].

Відомо, що одним із найнапруженіших для України років був 2009 рік кризи. Однак, починаючи вже з 2010 року стали помітними позитивні

зрушення. Так, за даними Державної служби статистики у 2010 році чисельність зайнятого населення збільшилася на 74,5 тис. осіб порівняно із попереднім роком. Рівень зайнятості населення в середньому по Україні зріс з 57,7% у 2009 р. до 58,5% у 2010 р. Зростання рівня зайнятості відбулося в більшості регіонів України. Чисельність безробітних зменшилася на 173,2 тис. осіб і в середньому за 2010 рік склала 1,8 млн осіб [3].

Беручи до уваги стан ринку праці на I квартал 2014 року, то останні дані Державної служби статистики України свідчать про те, що кількість зайнятих збільшилася на 62,2 тис. осіб і перевищила 20,5 млн чоловік, а чисельність безробітного населення зменшилася на 76,7 тис. осіб і склала 1,6 млн чоловік. Таким чином, рівень зайнятості населення зріс із 60,1% до 60,7%. У той же час рівень безробіття (за методологією Міжнародної організації праці) знизився з 7,4% до 7,0% [2].

Згідно з рисунком 1 в Україні спостерігається позитивна динаміка, щодо безробіття, проте стан ринку на сьогоднішній день характеризується великою кількістю проблем, які впливають на нормальний соціально-економічний розвиток як всієї країни, так і її окремих регіонів. Тобто, безробіття ніби спадає, однак його спад не суттєво відображається на *рисунку 2*. Це перш за все пов'язано із залученням робочої сили до тіньової економіки тощо.

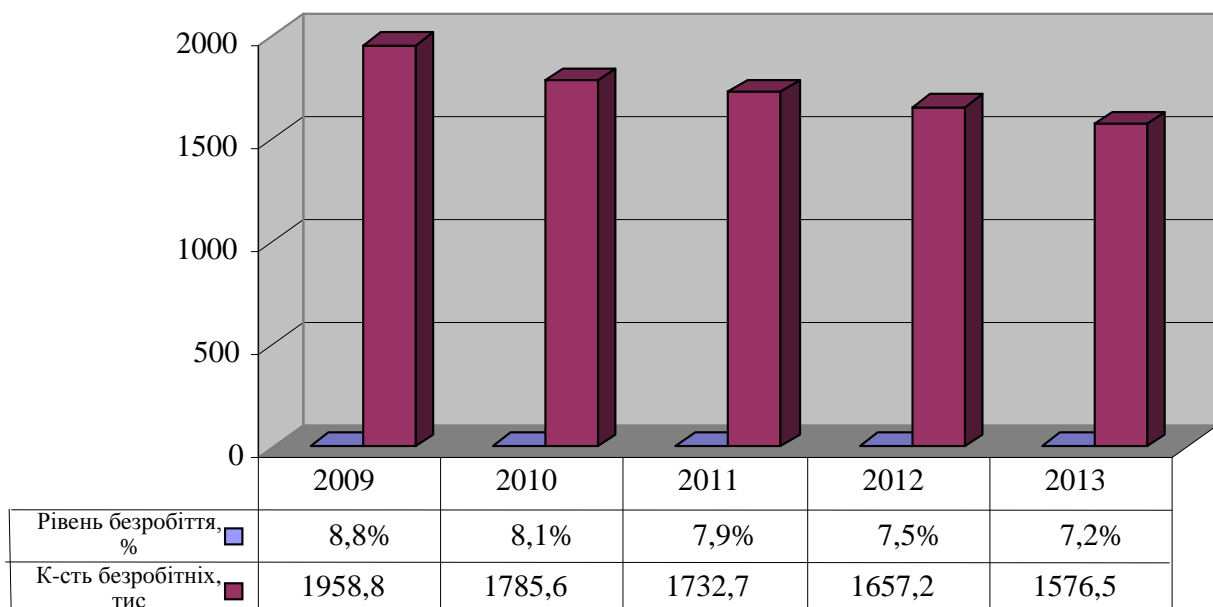

Рис. 1. Рівень безробіття та кількість безробітних осіб в Україні протягом 2009-2014 рр.

Джерело: [2]

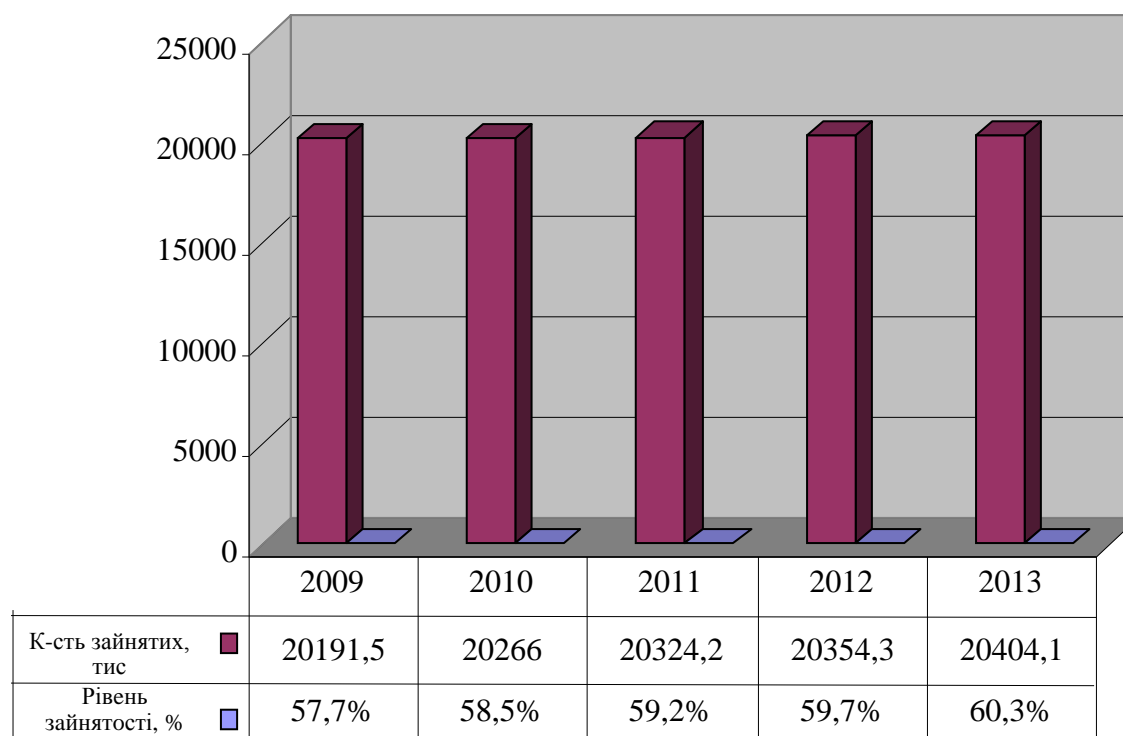

Рис. 2. Рівень зайнятості та кількість зайнятих осіб в Україні протягом 2009-2014 рр.

Джерело: [2]

Таблиця 1

Аналіз показників безробіття в Україні станом на 2009 та 2013 рр.

№	Назва показника	2009 рік	2013 рік	Відхилення +/-
1.	Економічно активне населення працездатного віку	579 тис. осіб	585, 2 тис. осіб	+6,2 тис. осіб
2.	Зайняте населення	511 тис. осіб	527,9 тис. осіб	+16,9 тис. осіб
3.	Безробітне населення	68 тис. осіб 11,7%	57,3 тис. осіб 9,8%	-10,7 тис. осіб -1,9%
4.	Працевлаштовані	28, 5 тис. осіб	15,2 тис. осіб	13,3 тис. осіб
5.	Середній розмір допомоги по безробіттю	642 грн.	1003 грн.	+361 грн.

Джерело: [2]

Відповідно до даних у *Таблиці 1* ми бачимо, що кількість населення працездатного віку у 2009 році становила 579 тис. осіб., тоді як у 2013 році 585,2 тис. осіб, отже їхня кількість збільшилась понад 6 тис. осіб.

Що ж до зайнятого населення України то у 2009 році було зафіксовано 511 тис. осіб, а у 2013 – 527,9 тис. осіб, це свідчить про те, що кількість зайнятого населення збільшилася близько на 17 тис. осіб. Безробітне населення у 2009 р. становило 68 тис. осіб або 11,7%, тоді як у 2013 р. – 57,3 тис. осіб або 9,8%.

За даними державної служби зайнятості у 2009 р. були працевлаштовані 28,5 тис. осіб, а у 2013 р. – 15,2 тис. осіб. Середній розмір допомоги по безробіттю у 2009 році становив 642 грн., а у 2013 р. – 1003 грн., тобто грошова допомога зросла на 361 грн [2].

Якщо ж брати по областях то, протягом 2012-2013 рр. найвищий показник безробіття був встановлений у Житомирській області, а найнижчий – у м. Києві [5, с. 38].

Незважаючи на позитивну динаміку щодо скорочення рівня безробіття, можна припустити, що відслідковується тенденція зростання рівня безробіття у найближчому майбутньому. Дана проблема пов'язана з подіями, які відбуваються на Сході України. Без ринків збуту, інфраструктури та державних дотацій вугільна галузь на цих територіях вимиратиме, а з нею і робочі місця для великої кількості населення.

Тому, на наш погляд доречними будуть такі напрями вирішення проблеми безробіття в Україні:

- стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу;
- відповідність держзамовлення на підготовку спеціалістів у відповідності із реальним станом попиту на робочу силу;
- збільшення терміну та обсягу виплат допомоги по безробіттю;
- збільшення фінансування заходів щодо надання ефективної підтримки пошуку робочих місць безробітними;
- держава повинна проводити ефективну економічну політику у сфері зайнятості відповідно до цієї ситуації, яка зараз складається.

Отже, враховуючи все вище сказане, можна дійти висновку, що кризові явища, які за різними причинами складаються в економіці України є неминучими і вони викликають негативні наслідки у структурі економіки. Перш за все це ситуація, яка зараз склалася в нашій державі і яка дуже негативно впливає на ринок праці. Адже, як ми знаємо, саме на Сході України був високий рівень зайнятості, що забезпечував велику кількість робочих місць та надходження до державного бюджету.

Список використаних джерел:

1. Закон України „Про зайнятість населення” Верховна Рада України; Закон від 05.07.2012 № 5067-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3. Державна служба зайнятості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dcz.gov.ua/control/uk/index><http://www.ukrstat.gov.ua/>

4. Єрмоленко О. А. Протиріччя та їх наслідки на ринку праці в Україні/ О.А.Єрмоленко// Бізнес-інформ. – № 3 – 2014/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [file:///C:/Users/xXx/Downloads/business-inform-2014-3_0-pages-231_236%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/xXx/Downloads/business-inform-2014-3_0-pages-231_236%20(1).pdf)

5. Торшин Є.О. Регіональний аспект безробіття в Україні / Є.О. Торшин // Ефективна економіка. – № 8 – 2014/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3241>

Магурчак Т.П.

аспірант,

Академія фінансового управління

ЗАЛУЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ДО АУДИТУ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ: РИЗИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Залучення громадськості до управління все більшою мірою визнається як необхідний компонент практики ефективного управління державними фінансами. У світовій практиці з кожним роком все більше Вищих Аудиторських Органів (SAI) відкривають свої двері для співробітництва з громадянами своїх країн, забезпечуючи цим способом розширення участі громадськості в державному управлінні. Таким чином аудит повертається до своєї основної сутності. Термін «аудит» походить від латинського слова «auditus» - слухання [1], який в Стародавньому Римі мав значення як «слухання рахунків» - процес, в якому чиновники повинні були представити свої записи громадськості в усній формі, у зв'язку з високим рівнем неписьменності в суспільстві [2, с. 22].

Активний процес залучення громадян до управління державними фінансами, і аудиту зокрема, у світі розпочався відносно недавно, тому говорити що це уже стандартна практика поки що не доречно, але його роль у підвищенні ефективності управління державними фінансами неможливо не відмітити. За останні 10 років в більш ніж 60 країнах, що розвиваються: Африки, Азії та Латинської Америки, неурядові організації, аналітичні центри (науково-дослідні організації), спільноти (включаючи соціальні рухи) були залучені в цей процес з метою забезпечення більш прозорого і підзвітного управління в державному секторі [3, с. 2]. Аудит є одним з найважливіших процесів, що дозволяє громадянам контролювати використання державних ресурсів і забезпечити, щоб ці ресурси найкраще використовувались на благо суспільства.